

BOKMELDINGER

Misjon i en ny tid. Av Olav Guttorm Myklebust. Supplementa Norsk Tidsskrift for Misjon nr. 3. Egede Instituttet. I kommisjon hos Nomi forlag. Stavanger 1971. 71 s.

Det är alltid en händelse när professor O. G. Myklebust ger ut en ny bok. Detta är också fallet med den nyutkomna *Misjon i en ny tid*. Innehållet i boken presenterades först i form av ett föredrag vid den nordiska missionärskonferensen på Rönningens folkhögskola i Oslo i augusti 1971. Man förstår att många uttryckt ett önskemål om att detta föredrag skulle utges av trycket och man är tacksam över att så nu har skett.

Professor Myklebusts skrift är en klar och koncis framställning av den kristna världsmissionens aktuella situation, en sammanfattning av den senaste tidens missionsdebatt och ett viktigt bidrag till denna debatt. En styrka hos Myklebust som forskare och författare är att kunna sammanfatta en utveckling och ett tanke-sammanhang och att hålla samman olika tendenser i ett fruktbart samspel. Detta gäller i hög grad denna bok. Under underfundiga kapitelrubriker visar han att mission i dag skiljer sig från mission i går och måste göra det men samtidigt fortfarande är ett fullföljande av det ursprungliga apostoliska uppdraget: *Misjon er ikke lenger misjon. Misjon er fremdeles misjon. Misjon er mer enn misjon.* Författaren presenterar problematiken kring terminologien. Mission är dels utbredandet av det kristna evangeliet bland icke kristna folk. Men mission är också mer än så, nämligen den kristna kyrkans uppdrag i stort i världen. De två betydelseerna spelar inte ut mot varandra och får inte göra det utan bör hållas samman i en enhet. Hur fruktbar en sådan målsättning är framgår av Myklebusts framställning. En grundläggande målsättning i boken är att komma till klarhet om det bärande och bestående i missionskallelsen. Det är intressant och givande att ta del av hur författaren poängterar inte endast att det kristna bibliska budskapets integritet och auktoritet måste bevaras utan också hävdar nödvändigheten av «nyheten». «En misjonsteologi som ikke er 'ny' kan ikke kalles misjonsteologi.» Missiologiens uppgift är nämligen inte bara konserverande utan också förnyande — att göra det kristna budskapet relevant i det tidssammanhang i vilket det är insatt. «Hver tid, hver kultur, hver generasjon — krever i virkeligheten *sin* misjonsteologi, dvs. *sin* presentasjon av budskapet, *sin* oversettelse og utleggelse av det.» Man kanske kunde gå så långt att man hävdar att om missionsteologien inte förnyas i en ny

situation så förändras den. Om t. ex. det kristna budskapet i dag framställs i 1800-talskategorier, så uppfattas och mottas det inte på samma sätt som på 1800-talet. 1800-talsdräkten kan medföra missuppfattningar i förståelsen som gränsar till forvanskning av det ursprungliga och bestående budskapet.

Man är också mycket tacksam för det sätt på vilket missionen i denna bok sätts in i det stora frälsningshistoriska och universella sammanhanget. I avslutningskapitlet belyses de geografiska, eskatologiska, ecklesiologiska, ekumeniska, socialekonomiska och kultiska aspekterna på ämnet på ett vitalt och intressant sätt.

Man förstår att diskussionen i Norge är en viktig del i bakgrunden till resonnementet i denna bok. Det är emellertid klart att vad som här skrivs är synnerligen relevant i hela det språkområde, där det norska språket kan läsas och förstås. Inte minst i de olika nationella missionsområdenas sammanhang i hela Norden kan denna användbara skrift komma til nytta. Det gäller kanske framför allt i studiesammanhang, där den lämpar sig utmärkt som material till gemensamt studiearbete och diskussioner. Boken rekommenderas också för enskilt studium för var och en som vill följa med i vad som händer i missionens värld i dag.

Tore Furberg.

Til verdens ende. Missionshistoriske rids. Av Thorkild Græsholt. Det Danske Missionselskab, Hellerup 1971. 94 s. D.kr. 17,25.

Jeg har ikke mange innvendinger mot dette heftet, men en av dem er prisen. Selv om opplaget er begrenset, bør man ha så meget tiltro til betydningen av å spre god misjonsinformasjon at prisen på slike publikasjoner ikke blir urimelig. Den andre innvendingen gjelder utsagnet på s. 17 om at kristendommen etter godt 300 år var nesten enerådende i romerriket. At Konstantin den store begunstiget kristendommen, bør ikke skjule det faktum at den på hans tid neppe utgjorde stort mer enn ti prosent av rikets befolkning.

Det er ellers forbausende hvor meget biskop Græsholt har fått med i sin oversikt over misjonshistorien, dette ord forstått i tradisjonell betydning. Men om han skriver om det vi tradisjonelt forstår med «ytre misjon», er hans fremstilling våken og i god betydning progressiv.

Nils E. Bloch-Hoell.